

TOTALITNÍ REŽIM

Muž, rok narození 1950, původem z Prahy, poté občan Ústeckého kraje

Kolik volného času jsi měl denně?

V podstatě od skončení práce do rána (po 14:00).

Co si nejčastěji dělal ve volném čase?

Brigády na dvě až tři hodiny (např. lepení plakátu, údržbářské práce). Rádi jsme také jezdili na chatu. Chatu jsme vlastnili v Krásné Lípě – 100 km od Mostu (čerstvější vzduch), cesta byla autem. Koupili jsme ji hotovou, ale museli jsme samozřejmě dělat nějaké úpravy. Sám jsem na tom makal, nikdo mi nepomáhal. Navštěvovali jsme ji tak 2krát do měsíce o víkendech. Za účelem zvelebení jak interiéru, tak exteriéru. Koupali jsme se v přehradě. Procházky a výlety v přírodě.

A kde jsi vlastně pracoval?

Pracoval jsem v chemičce. Tenkrát bylo pravidlo: "Kdo nekrade ani hodinu, okrádá svou rodinu." Takže spousta lidí, si odnášelo věci z fabriky, protože se to nikde jinde nedalo sehnat. Večer, když jsme s "chlapama" z fabriky chtěli hrát hokej, tak tam byla tma. Potřebovali jsme velký žárovky. A jak jsem to měl pronést přes bránu, když by si toho všichni všimli? Tak jsme vymysleli, že mi to přivážou na záda a pujdou za mnou, a jakože já o tom nevím. A dělali, že se smějí. Když si toho všimla vrátná, tak se začala taky smát. A tak jsme propašovali ven žárovku. Takovýchhle fint jsme měli nepočítatelně.

Jak často si sportoval?

Skoro každý den, nic jiného se ani dělat nedalo. Hokej, házená, basket, tenis. Všechno samozřejmě závodně. Rekreačně jsem hrál cokoli, kdekoli se dalo. Na kopci v lese jsme si vybudovali přírodní tělocvičnu. S kamarády jsme tam chodili hrát různé hry a turnaje. Jezdilo se na letní a zimní tábory. Připravovaly se programy. Zabralo nám to celý rok práce.

A ty jsi tam byl co?

Nejdříve jako sportáček, zástupce vedoucího a nakonec hlavní vedoucí. Takže jsme měli co dělat celý rok. Např. jsme byli jako celý tábor vystřeleni raketou na planetu, kterou ovládali ještěři. Museli jsme se tam naučit žít, to znamená základní vaření polívky, čaje, rozdělání ohně, používání nejjednodušších nástrojů, vystavět si obydlí. Poznávání rostlin, zvíře, vše ve formě hry.

Jaké tábory jsou lepší ty dnes nebo dříve?

Dříve byly lepší, lépe vybavené. Všechno plně vybavené a pro všechny dostupné. Bylo jich také o mnoho víc.

Kdo to organizoval?

Bylo to podnikový od ROH, my jsme do toho akorát vnesli ducha a organizaci.

Jaká pozice byla nejlepší pro tebe?

Sport'ák nebo zástupce vedoucího. Od všeho jsem měl klíče, ale žádnou zodpovědnost

Takže jsi musel jezdit i na školení?

Samozřejmě, museli jsme. Pak už jsme si to dělali sami pro novou generaci. Na zimní tábor jsme museli umět lyžovat. Takže na letní a zimní tábory jsme museli být školeni jinak.

A jiné tvoje zájmy?

Chodil jsem rád na ryby. Prut byl snadno k dostání. Ve světě sic bylo jiné vybavení než u nás, ale my jsme prostě chytali s tím, co jsme měli. A pak samozřejmě ještě rodinu. V té době jsme měli více času na rodinu, než dnes.

Co ty a Pionýr?

Já tam nemohl chodit, protože jsem zlobil. Byla to výběrová organizace, a kdo tam nebyl, byl špinavý.

A Spartakiáda?

To už já jsem byl starší, takže jsem tam nebyl. Nemohl jsem se bohužel zúčastnit. Spartakiáda se začala organizovat na školách, kde většina dětí cvičila ráda. Na okresních Spartakiádách jsme se rádi pochlubili, co jsme se naučili. A byli jsme rádi a strašně hrdí, když jsme byli vybráni do Prahy. Tenkrát to byla velká sláva.

Kutil jsi?

Všechno. Všechno jsem si udělal sám, protože v té době nešlo nic koupit. Postavil jsem třeba dětem celý nábytek do pokoje, obývací stěnu, postele, kuchyňskou linku. Běžný kutilský nářadí v té době stačilo, hlavně mít sílu a trpělivost. A když už se něco elektrického dovezlo, třeba pila, tak byla z Ruska a bylo to jediné, co tu bylo. Existovali i Narexky.

Co je to Narexka?

Existuje to ještě dnes. Firma, která vyrábí kotoučové pily, vrtačky a tak dále.